

SVATÁ HORA

ČÍSLO 2 • 2007

Rozhovor s Anneliese Meutgens

Okénko Matice Svatohorské

Výstava o Josefu Bosáčkovi

Dobrá kniha – Zajisté, Excellence!

Prostřednice milostí

Svatosti - milníky na cestě k Bohu I.

Bože, pastýři a vládce všech věřících,
shlédni na svého služebníka Miloslava,
který se podle tvé vůle stal biskupem pražské arcidiecéze;
provázej ho svou milostí, ať jako dobrý pastýř
slovem i příkladem ukazuje cestu těm, které jsi mu svěřil,
a spolu s nimi dosáhne věčného života.
Skrze Krista, našeho Pána. Amen

**VE ČTVRTEK 17. KVĚTNA 2007 SE DOŽÍVÁ 75 LET KARDINÁL MILOSLAV VLK,
ARCIBISKUP PRAŽSKÝ.**

**PŘEJEME A VYPROŠUJEME MU HOJNOST BOŽÍCH MILOSTÍ, PEVNĚ ZDRAVÍ
A NEUSTÁLOU OCHRANU PANNY MARIE.
REDEMPTORISTÉ A JEJICH SPOLUPRACOVNÍCI**

OBSAH

Úvodník

Lásky čas **3**

Naše pravidelné otazníky

Rozhovor s Anneliese Meutgens **4**

Zprávy

Zprávy ze Svaté Hory **11**

Opravy na Svaté Hoře **12**

Okénko Matice Svatohorské **13**

Sv. Klement Hofbauer na známce **14**

Výstava o Josefu Bosáčkovi **16**

Novinky ze Svaté Hory e-mailem **18**

Spiritualita

Dobrá kniha – Zajisté, Excellence! **19**

Maria, Prostřednice všech milostí **20**

Svatosti – milníky na cestě k Bohu I. **22**

Informace

Bohoslužby, exercicie, úřední hodiny **24**

Lásky čas

Když slyšíme, jak někdo mluví o máji, asi každého Čecha alespoň v duchu napadne zacitovat kousíček Máchova Máje. Stál jsem před pár dny před kostelem po mši svaté s lidmi a vyslovil jsem to, co stojí v nadpisu tohoto článku, a jedna podnikavá paní pohotově kontrovala: „Pro mě už to není lásky čas, ale svátek práce,“ a ukázala mi své dlaně.

Jak to tedy je? Ten máj můžeme vztáhnout na celý svůj život a ptát se: „Je to spíš lásky čas nebo svátek práce?“ Otázka je to vskutku zajímavá a odpověď se nabízí téměř sama. Život obsahuje obojí. Lásku i práci. Co je na prvním místě, můžeme se ptát dál. Tady už je odpověď složitější. Záleží totiž – a to velmi podstatně – co pod oněmi pojmy láska a práce chápeme. Pokud si posloužíme křesťanským obrazem těchto skutečností, je láska jednoznačně na prvním místě. Ale co víc, práce může být projevem lásky. Láska není jen cit nebo povídání krásných slov, láska je činem, a to činem neustálým. Proto může být láska přikázána. Ani cit ani nějaké řečnické obraty by nám jistě Bůh nepřikazoval.

Na počátku měsíce máje stojí jako strážci lásky i práce Panna Maria, jíž je celý měsíc zasvěcen, a svatý Josef, patron všech pracujících. Pro oba bylo nemyslitelné lásku a práci od sebe oddělovat, protože celý jejich život byl zaměřen na péči o poklad Svaté Rodiny, o Božího Syna. Oba jistě milovali svou práci a asi ji ani prací nenazývali.

Nejen máj, ale i celý náš život, je tedy lásky čas. Tak jako v Máchově básni „hrdliččin zval ku lásce hlas“, i my jsme pozváni, abychom svůj život prožili v lásce. Jsme zváni, neboli povoláváni, abychom po vzoru svatého Josefa a Matky Boží pracovali pro Ježíše Krista možná právě tím, že láska bude základním stavebním materiálem našeho života.

P. Stanislav Přibyl, CSsR

Fotografie na 1. straně obálky:
Biskup Karel Herbst
na Arcidiecézní pouti za povolání
v roce 2006

Fotografie v časopise:
Stanislav Přibyl,
Jan Traxler,
Miroslav Zelenka
a archiv Svaté Hory

„Mrtvá babička“ na varhanách

Přinášíme pokračování rozhovoru s paní Anneliese Meutgens, která se díky redemptoristovi P. Janu Blesíkovi seznámila s panem kardinálem Tomáškem. Ovšem nejen s ním, ale také s mnoha dalšími redemptoristy a zajímavými lidmi. Její vyprávění je tak důležitým svědectvím o životě církve u nás od šedesátých let do konce komunistického režimu.

Cesty s P. Janem Blesíkem byly zajímavé, dobrodružné a veselé...

Nejen to. Díky P. Blesíkovi jsme se seznámili s mnoha dalšími redemptoristy a také s lidmi okolo pana kardinála. Jedním z nich byl P. Jan Schuster, který byl redemptoristou, ale současně zastával úlohu „arcidiecézního opraváře“, měl na starosti všechny opravy kostelů a dalších objektů. Kromě toho P. Schuster působil v kostele sester, u nichž – jak říkával P. Blesík – sedí „mrtvá babička“ ve zpovědnici, tedy u karmelitek, kde je tělo ctihodné Marie Elekty. P. Blesík nám všechno postupně ukázal, byli jsme na Karlštejně, prostě nebylo nic, kam by nás nevezl. A samozřejmě nás vzal také na „mrtvou babičku“.

P. Schusterovi jsme později vyprávěli, že nám P. Blesík ukázal „mrtvou babičku“ a také že nám u karmelitek hrál na varhany. P. Schuster se chytil za hlavu a říkal: „To nemůže být pravda, to nemůže být pravda... Jestliže na varhany hrál P. Blesík, musí se znovu naladit!“ Měl pravdu, protože P. Blesík nástroj opravdu nešetřil. Hrál, hrál, rukama, nohama, najednou i lokty a potom zase normálně, až z varhan skoro třísky lítaly.

ve zpovědnici, andělíček a polibek od P. Blesíka

Celý náš rozhovor se točí kolem P. Blesíka. Jakým byl člověkem?

O P. Blesíkovi by se daly napsat celé romány... P. Blesík mohl dlouho sloužit u sv. Kajetána v Nerudově ulici. Byl vyhlášeným kazatelem. Často stáli vřadu v kostele pod kůrem i vojáci, kteří se při jeho kázáních dobře bavili. Nekázal z kazatelny, ale chodil sem a tam po kostele, mluvil s lidmi, potom třeba volal něco na ty vojáky pod kůrem, ti mu odpovídali a smáli se. Ničemu jsme sice nerozuměli, protože to bylo v češtině, ale všechno bylo velmi živé, takže jsme byli v obraze. Jednou křtil už docela velké dítě. Jak tak stál uprostřed toho obřadu u oltáře, tu najednou chytil to dítě, zvedl je nad hlavu – všichni jsme zatajili dech – a modlil se. Pak ho postavil na zem a klidně pokračoval v obřadu, jako by se nic nedělo. Tak kuriózní křtiny jsme nikdy nezažili. To byl typický P. Blesík. Měl vždycky takové úžasné nápady.

P. Jan Jaroš z Českých Budějovic byl profesorem církevního práva a tajným provinciálem redemptoristů. Před tím, než mohl působit jako kněz, velmi těžce pracoval s kamenem jako nádeník při stavbě silnic. Jeho ruce nebyly jako ruce nějakého profesora, ale ruce těžce pracujícího dělníka. Setkávali jsme se s ním velmi často, také u P. Blesíka. P. Jaroš nám vyprávěl i to, co by P. Blesík nikdy neřekl. Na příklad nám svěřil, že P. Blesík musel ve vězení stoupnout na kříž, což odmítl udělat. Věznitelé mu za to tento kříž rozbili o břicho. Kvůli tomu nemohl ležet, mohl spát jen vsedě. To jsme sice věděli už před tím, ale celý příběh nám vyprávěl až P. Jaroš.

P. Jaroš byl na P. Blesíka přísný. P. Blesík mě i sem tam políbil. P. Jaroš se zlobil, co to dělá, ale on mu na to odpověděl: „Líbám svou matičku přece!“ P. Blesík totiž několikrát žertoval, že jsem jeho matička. To byl typický P. Blesík, takový taškář (Spitzbube). Byl to úžasný kněz i člověk.

Rád bych se zeptal na Vaši první návštěvu na Svaté Hoře, jak to tady na Vás zapůsobilo, jak na Vás působí dnes, s jakými pátery jste se tu setkala.

Kdo zažil Svatou Horu, ten na ni nemůže zapomenout. Nejen proto, že areál poutního místa je opravdu impozantní, ale také kvůli úctě k Panně Marii. Je to tu opravdu působivé.

Myslím, že jsem na Svaté Hoře byla poprvé v roce 1969, protože si pamatuji, že tu byl P. Bříza. A tehdy byl představeným komunity P. Líkař. P. Olšar byl proboštem,

ale s tím jsme se moc nesetkali. Většinou jsme se tu setkávali s P. Břízou, protože jsme bydleli v místnosti vedle něho, kde měl varhany. Ostatní kněze jsem poznala až později. P. Vaněk sem přišel v květnu 1969. Hlavně jsme se tedy setkávali s P. Břízou, protože jsme se s ním hodně bavili o varhanách. Krátce nato byl klášter zrušen. Od té doby jsme pak jezdili k jednotlivým redemptoristům, především každý rok k P. Břízovi domů.

Jeden náš známý, doktor Edeler, byl vrchním ředitelem finančního úřadu v Kolíně. Za mnoho mu vděčíme, protože nám pomohl založit naši nadaci tak, aby bylo ze strany státu všechno v pořádku. Při zakládání nadace je totiž potřeba mnoho povolení a je s tím spojená řada obtíží. Na to by býval neměl Rolf vůbec čas. Ale doktor Edeler se nabídl, abychom mu tuto starost přenechali. On byl totiž významný finančník, a kamkoli přišel, všichni stáli v pozoru. Jednou jsme ho za to vzali s sebou do Prahy a byl s námi také u P. Břízy v Kruceburku. Dr. Edeler byl skoro dva metry vysoký, což bylo důvodem k mnoha žertům. Žertovali s panem Misařem, švagrem P. Břízy, který byl doktoru Edelerovi po pás. Vysvětlovali jsme, že pan Misař je léčitel a má v rukou léčivou sílu... P. Schuh, Rolf a já jsme seděli na pohovce. Rolf si najednou vlezl pod stůl, aby nebylo vidět, že se může skoro smíchy potřhat. Poloviční pan Misař vztahoval k tomuto vysokému muži ruce, ale doktor Edeler čekal nějaký mystický zážitek, obracel oči v sloup, ale nepocífoval nic. Byl to pohled pro bohy. Umírali jsme smíchy, ale nemohli jsme nahlas, to se neslušelo. To je jeden ze zážitků, na který si právě vzpomínám.

P. Bříza je velmi známou osobností. Lidé v Příbrami, ale i všichni, kdo se s ním setkali, ho měli velmi rádi. Pamatujete si na nějaký moment prožitý s ním?

P. Břízu jsme měli opravdu velmi rádi. Jezdili jsme za ním každý rok. Byl to velmi pracovitý člověk, který mnoho dokázal. Vzpomínám si, že vždycky psal takové malé dopisy. Mám od něj schovaný jeden takový dopis, ve kterém píše, že je smutný, že neumí lépe německy. Tak rád by nám toho řekl mnohem více, ale vypsat to německy bylo pro něj těžké. Setkali jsme se s ním poprvé v Praze, to byl ještě mladý švihák. Mám doma fotografie, na kterých je v takovém slušivém zinním kabátku.

Když jsme se tehdy s P. Břízou setkali, nebyl pan kardinál Tomášek v Praze. Někde měl nějakou chalupu, kam jezdil. Myslím, že to nebylo daleko od Prahy. Nicméně jsme mu nemohli předat to, co jsme mu přivezli. Tak jsme to svěřili P. Břízovi, aby to panu kardinálovi odevzdal, až pojedou do Prahy. Když jsme to potom kardinálu Tomáškovu říkali, hned přesně věděl, kdo to ten muzikant Bříza je. P. Bříza byl úžasným knězem a člověkem.

Později dostal P. Bříza mrtvici. Posílali jsme mu všechny léky, které potřeboval. Bylo to pro něj velmi těžké. Když jsme potom poprvé za ním přijeli, viděli jsme, jak se změnil. Nemohl úplně dobře chodit, musel se opírat se o hůl, ale nikdy se nevzdal.

U nás byl P. Bříza známý jako velký vtipálek. Možná si vzpomenete na nějakou veselou příhodu...

P. Bříza měl rád legraci a uměl vyprávět nepřeberné množství vtipů. Někdy dokázal říci něco tak žertovně, že se člověk nemohl přestat smát. Bylo pro něj ale těžké přesně to vystihnout v němčině, tak jsme si ty jeho vtipy museli občas vysvětlovat. Byl to člověk radostného srdce. Poté, co musel opustit Svatou Horu, byl opravdu velmi šťastný, že mohl bydlet u své sestry.

V Krucemburku jsme s ním vždy chodili do kostela a na hřbitov, kam chodil velmi často a rád, i když byl už nemocný, byli jsme prostě pořád s ním. Pamatuji si, že nám také jednou vyprávěl, že když se rozhodl, že bude knězem, řekl, že jeho podmínkou ale je, že nebude muset kázat, protože trochu zahrával v řeči. Zato se ale věnoval hudbě. Hudbou dokázal vyjádřit všechno.

Byli jsme s ním také v Hlinsku, kde postavil nádherné varhany do barokní skříně, ke kterým jsme mu poslali ventilátor. Říkal nám: „Musíte jet se mnou! To vám musím ukázat!“ Tak jsme jeli. Na varhanách byli malí andělíčkové a Rolf říkal: „Tam nahore... to jsem já... sedím tam...“ A žertoval s P. Břízou o těch sochách andělů. P. Bříza mu na to odpověděl: „Jasně, to jsem přece udělal extra pro tebe.“ Tak spolu žertovali. Nyní jsou „tam nahore“ už oba.

Dalším z Vašich přátel byl P. Antonín Liška, později biskup. Jaké máte vzpomínky na něj?

Na něj mám samé dobré vzpomínky, daly by se vymalovat na obraz... Po smrti mého manžela Rolfa a také po smrti P. Schuha jsem převzala úkol jej navštěvovat. Mám od něj stále ještě krásné dárky. Vždycky, když jsme přijeli na návštěvu, měl velkou radost. I jemu jsme finančně pomáhali, kde jsme mohli. Asi největším darem byl příspěvek na opravu fary s osmi malými apartmány v Českých Budějovicích – Suchém Vrbném, kde tak vznikl domov pro kněze na odpočinku. To jsem v podstatě financovala. Vždycky mi představoval všechny kněze a ukazoval mi, jak hezky bydlí. Každý z nich má jednu velkou místnost, pak malou kuchyňku, kde si může něco uvařit, a sociální zařízení. Jsou to takové malé apartmány. Původně jsem si přála, aby to bylo pro redemptoristy. To byla vlastně moje vize a můj motiv pomoci. Později, když byl P. Bříza nemocný a měl odejít ze Svaté Hory, jsem před panem biskupem nějak prohodila, proč se nepostaral, aby mohl být na odpočinku v tomto domě. On mi na to tehdy řekl: „Dozvěděl jsem se to o den později. Už byl pryč.“ Možná nemohl být sám, když byl nemocný, to nevím.

Byla jsem ráda, že jsem mohla i nadále pomáhat. Z tohoto důvodu jsme také vlastně založili nadaci, která přece měla podporovat kněze.

Jednou jsem seděla u pana biskupa Lišky a podivovala jsem se, že měl na stole stoh knih. Ptala jsem se: „Pane biskupe, kde jste vzal tolik nových knížek?“ On se smál a říkal: „Ty mi všechny věnoval kardinál Meisner!“

Jednou jsem přijela s paní Ursulou Egelseder, advokátkou a členkou správní rady naší nadace. Nocovali jsme v Českých Budějovicích v hotelu.

Ten den jsme byli u něho na návštěvě. Večer potom někdo klepal na dveře mého pokoje. Myslela jsem si: „Neznám tady nikoho, jak někdo může klepat na dveře...“, a neotevřela jsem. Asi po hodině jsem šla dolů do recepcy a paní Egelseder mi řekla, že se na mě ptal pan biskup Liška. Tu jsem si uvědomila, že to byl asi on, kdo klepal na dveře a já jsem ani neotevřela... Čekal potom dlouhou dobu dole v hale, protože mi chtěl mi dát dárek, na který zapomněl, když jsme u něj byly na návštěvě. Šel kvůli tomu přes celé náměstí. Tak jsme se ještě jednou potkali, rozloučili se a měli radost, že jsme se mohli znovu vidět.

Naposledy jsme u něj byli, když už byl velmi nemocný a slabý, ale přesto vyjádřil přání posadit se do křesla v takovém malém obývacím pokoji. Jeho sestra říkala, že se na náš příjezd velmi těšil. Chvilku s námi seděl, ale potom byl najednou velmi slabý. Přesto nám alespoň něco vyprávěl a dal nám pozhnání. A krátce poté zemřel. Jeho Bylo to hezké přátelství...

Byli jste s manželem celý život podnikateli. Když se dnes u nás v Čechách řekne podnikatel, tak je to skoro synonymum pro člověka, který se jen snaží rychle zbohatnout, a to je všechno. Termín křesťanský podnikatel jako by ani nemohl existovat. Vy jste bezesporu křesťanka – podnikatelka. Jaká je podle vás identita křesťanského podnikatele?

Chtěla bych na začátek říci, že u nás je mnoho podnikatelů, menších či větších, kteří jsou věřící. Respekt k církvi a jejímu působení mají však v podstatě všichni. Můj muž byl velmi věřící. Bez víry by nemohl žít. Lze říci, že je to osobní záležitost, jestli je člověk věřící a zároveň podniká. Ale můžeme se na to dívat i jinak. Pro mě je naprosto normální věcí, že podnikatel je věřící. Možná je jich i u vás více, možná mnozí nedávají svou víru najevo. Já tedy znám mnoho podnikatelů, kteří byli našimi dodavateli, a všichni jsou věřící. Nejsou jen katolíky, někteří z nich jsou také evangelíci, závisí to na tom, v jaké oblasti Německa žijí. Ovšem všichni jsou věřící. Neznám nikoho ze svých obchodních partnerů, kdo by nebyl věřící. Možná jsem se takovým lidem podvědomě vyhýbala, nevím. Mohu tedy říci, že pro mě věřící podnikatelé nejsou žádnou vzácností.

Všechny naše obchodní partnery – a bylo jich mnoho – bych označila za korektní. Možná se vyskytne něco jako podvody, lži či různé „klíčky“ ve velkých podnicích, ale v normálních firmách s několika stovkami zaměstnanců nemůže člověk žít a pracovat, když nemá dobrý přístup ke všem. Nevím o žádném z našich partnerů, kterého bych musela označit za lháře, všichni byli naopak korektní a pořádní lidé. Možná jsme měli to štěstí, že jsme nepřišli do styku s žádnými obrovskými firmami. Víím pouze o jednom podnikateli, o kterém musím říci, že to není dobrý člověk. Nebyl ale naším partnerem.

Najde se daleko více dobrých věřících lidí, než si člověk myslí. Ti špatní jsou v menšině. O tom jsem pevně přesvědčena. Za celý život jsem se s vyloženě špatnými lidmi setkala opravdu zřídka.

Jsem členkou jednoho rytířského řádu. Původně mě nechtěli přijmout. Můj muž byl členem pouze tři roky. Člověk se o členství nemůže ucházet, ale musí být zvo-

len. A tehdy v Bonnu nebyla členem řádu žádná žena. V Kolíně ano, ale v Bonnu ne.

Rok po smrti mého muže jsem však dostala dopis, že všichni členové, tehdy tedy všichni pánové, se mě dotazují, jestli bych nechtěla vstoupit. Nechtěla jsem do toho jít za nic na světě. Byla jsem sama, všichni ostatní přijdou se svými manželkami, to nemohu zvládnout - říkala jsem si. P. Schuh však byl toho názoru, že je to čest, a přemlouval mě s tím, že by Rolf měl radost, kdyby to věděl, a že budu první žena v řádu... Ale já jsem se stejně bránila. P. Schuh mi nato řekl: „Slibuji ti, že tam vždycky budu chodit s tebou.“ Já jsem mu na to řekla: „Ale ty jsi nikdy do řádu s námi nešel.“ On na to: „Ale když ti to slibuji, že nikdy na žádné setkání nepůjdeš sama, tak to tak bude.“ Svůj slib dodržel. Potom žil ještě pět let a opravdu na každé setkání chodil se mnou. Neměla jsem sice manžela, ale měla jsem P. Schuhu, takže jsem tam nikdy nebyla sama. Když pak měl pohřeb, přišli všichni rytíři, protože ho měli velmi rádi.

Dnes je tento rytířský řád pro mě domovem. Máme třicet osm členů. Většina z nich jsou advokáti, lékaři, a odhaduji, že minimálně dvacet z nich jsou profesori. V rytířském řádu mohou být pouze stoprocentní katolíci. Je to výborné. Člověk je ve společenství, ve kterém jsou doma víra a modlitba. Je to samozřejmé a zároveň velmi krásné. Jistě, každý není každému úplně sympatický, ale všichni jsou tam přátelští, milí a dobří. Alespoň jednou za měsíc se tak člověk se všemi vidí, je třeba nějaká přednáška. Dvakrát do roka, na jaře a na podzim, pořádáme společný zájezd. Toto přijetí ve víře je nádherné. Opravdu, tyto lidi se pro mě stali domovem.

Jeden z členů, právník, který má pět dětí, mi nejméně jednou za dva týdny volá. Nejprve mě pozdraví „Pochválen buď Ježíš Kristus“... a potom říká: „Chci vědět, co děláš, jak se máš, co je nového, zda je všechno v pořádku...“ Není zdaleka jediný, kdo volá. To člověku udělá vždycky tak dobře... Jinak bych byla sama izolována a osamocena, zvláště proto, že nemám žádné příbuzné. Moji bratři všichni padli ve válce.

P. Schuh a manželé Meutgensovi s kardinálem Tomáškem

Nebo další příklad: V Bonnu je o slavnosti Božího těla slavnostní bohoslužba na náměstí a poté následuje průvod kolem náměstí, přes univerzitu zase zpět k domu. Rytíři jsou tam všichni pospolu a všichni vědí, že toto je ten a ten profesor a tak dále. Vidí, že vědci a jiní intelektuálové se nezdrahají jít v procesí. Je to krásný zvyk. Jistě, u vás by asi stálo kus odvahy dát najevo svou víru. V Čechách by to bylo možná neuskutečnitelné, ale u nás je možné ukázat svou víru a lidé ji ukazují. Pro kardinála Meisnera je to možná podružná událost, ale i on byl přijat do rytířského řádu. Mezi členy je také ředitel C&A, Aldi nebo jiných velkých, i mezinárodních firem. Opakují, že musí být dobrými katolíky, jinak nemohou být přijati.

Nevím, jestli v Čechách neexistuje něco podobného. Možná po čtyřiceti letech komunismu nebyla šance. Ale jedno je opravdu důležité, u nás v Německu i tady: hledat a najít křesťany, s nimiž by člověk mohl sdílet svou víru, mít společenství, abychom nikdy nebyli sami.

S Anneliese Meutgens hovořil P. Stanislav Příbyl

Zprávy

ze Svaté Hory

- ❑ V sobotu 24. března se konala postní duchovní obnova, kterou vedl sekretář pražského arcibiskupa P. Tomáš Roule. Téma jeho duchovní obnovy znělo: „Půst, jaký se líbí Hospodinu.“ Ve své katechezi probral nejrůznější trendy současného člověka a vztahy k askezi. Na duchovní obnově byli přítomni poutníci z Horažďovic a okolí.
- ❑ V neděli 1. dubna jsme oslavili Květnou neděli. V 9 a v 11 hodin bylo požehnání ratolestí na Svatohorském náměstí, procesí ambity do baziliky a zpívané Pašije.
- ❑ Na Zelený čtvrtek 5. dubna byla mše svatá v 17 hodin. Účastnil se jí apoštolský nuncius arcibiskup Diego Causero. Na konci mše svaté měl krátký proslov v italštině, kdy hovořil o eucharistii a kněžství. Při té příležitosti připomněl

své 44. výročí kněžského svěcení a poprosil o modlitbu. Po mši svaté následovala adorace v kapli svatého Ignáce a večere pro zaměstnance a spolupracovníky Svaté Hory v refektáři kláštera.

- ❑ Na Velký pátek 6. dubna byla od 15 hodin Křížová cesta v parku za mimořádně hojně účasti věřících. Velkopáteční obřady se poté konaly od 17 hodin.
- ❑ Velikonoční vigílie začala v sobotu 7. dubna ve 21 hodin na Svatohorském náměstí. Byl požehnan desetikilový paškál, zakoupený ve voskařství Mayer v Altöttingu. Tato firma dodává svíce rovněž do Vatikánu pro papežské bohoslužby. Při křestní bohoslužbě přijala iniciační svátosti jedna katechumenka.
- ❑ Na Velikonoční pondělí 9. dubna odpoledne se konal tradiční Velikonoční koncert Svatohorského chrámového sboru, na němž zazněla díla Karla Břízy, Stanislava Jelínka, Jakuba Jana Ryby a dalších.
- ❑ V sobotu 21. dubna navštívil Svatou Horu přípravný výbor poutníků z oblasti Freyung - Grafenau, aby dohodl podrobnosti ohledně poutě bavorských katolíků, která se bude na Svaté Hoře konat 5. srpna.

Opravy na Svaté Hoře

■ Ke konci roku 2006 byly nainstalovány další kamery systému CCTV, které pomáhají službě v sakristii monitorovat provoz v areálu Svaté Hory. Výstup jedné z těchto kamer se v nejbližší době objeví na internetových stránkách Svaté Hory. Poté, co se nám podaří do obrazu zakomponovat i zvuk z baziliky, vznikne jakási internetová televize. Návštěvníci stránek tak budou moci on-line sledovat bohoslužby z baziliky. V roce 2007 očekáváme další rozšiřování kamerového systému, jehož celková hodnota má dosáhnout necelých 3 milionů korun. Tato investice je dotována Ministerstvem kultury v rámci programu ochrany památkových objektů.

■ Koncem ledna 2007 se stejně jako nad celou Evropou přehnal i nad Svatou Horou víchřice. Ta poničila především kovářské a klempířské prvky na hlavní věži, které při svém pádu poškodily dvě sochy na horním ambitu a zničily některé svody okapů. Byly instalovány okapové svody, opraveno měděné oplechování hlavní věže a demontována poškozená korouhev ze špice hlavní věže. Byly vypracovány restaurátorské záměry k opravám soch svatého Jana Nepomuckého a anděla s plaketou Panny Marie ze Slezské Varty, které byly poškozeny lednovou víchřicí. Opravy byly schváleny pojišťovnou a čekají na svou realizaci.

■ Koncem dubna bylo upraveno okolí kolem sousoší Kalvárie. Protože jsme chtěli okolí sousoší osázet růžemi, obehnali jsme Kalvárii nízkým dřevěným plotem a kolem paty sousoší navezli hlínu. Růže jsou zasazeny a s napětím očekáváme, až poprvé vykvetou. Celý lesopark za Kalvárií potřebuje nutně údržbu. Protože toto území je majetkem Města Příbrami, chceme v této věci vyvolat jednání na nejbližším zasedání Nadačního fondu na Svatohorské schody a zvelebení okolí.

■ V letošním roce budeme pokračovat v restaurování kaple svaté Máří Magdalény. Tuto akci podporuje svým grantem Středočeský kraj. V loňském roce se proinvestovalo při opravách v této kapli 230 tisíc korun. V roce 2007 nám byla přislíbena dotace ve výši 345.000,- Kč. Kaple je velmi vzácná svou ojedinělou krápníkovou výzdobou, která je však vlivem vlhkosti vážně poškozena.

■ Uvažujeme rovněž o generální rekonstrukci fasád a kamenných prvků v celém areálu Svaté Hory. Zde se však neobejdeme bez zásadní pomoci státu, protože náklady odhadujeme na desítky milionů korun.

■ Další vizí je rekonstrukce a případná přístavba Exercičního domu. Ani zde se neobejdeme bez dotací. Rovněž tato akce by se pohybovala v řádech desítek milionů korun.

■ Další vizí je rekonstrukce a případná přístavba Exercičního domu. Ani zde se neobejdeme bez dotací. Rovněž tato akce by se pohybovala v řádech desítek milionů korun.

Prosím Vás o pomoc Vašemu poutnímu místu. Konto na opravy je 35-520395309/0800, konto na běžné potřeby a provoz Svaté Hory je 520395309/0800 u České spořitelny Příbram.

Za dobrodince se denně modlíme a v pátek v 7.00 hodin je za ně sloužena mše svatá.

P. Stanislav Příbyl, CSsR

Horolezecký výstup na hlavní věž

Okénko Matice Svatohorské

Dopis všem členům Matice Svatohorské

Drazí přátelé a dobrodinci Svaté Hory!

Další rok činnosti Matice Svatohorské uplynul. V těchto dnech bych Vás chtěl pozvat na pouť členů Matice a na výroční členskou schůzi, která se letos uskuteční v sobotu 26. května 2007 od 10.00 hodin. Po mši svaté bude schůze v refektáři proboštvství a po jejím skončení v bazilice mariánská pobožnost.

Při letošní výroční členské schůzi proběhne volba do výboru Matice Svatohorské a rovněž do kontrolní komise Matice. Při této příležitosti bych rád připomenul, že může kandidovat každý člen Matice, starší 18 let. Prosím, abyste o této možnosti vážně pouvažovali a v případě ochoty kandidovat se co nejdříve ozvali na adresu Matice.

Za uplynulý rok Matice odvedla opět velký kus práce.

Každým dnem se počet členů Matice mění, během roku se stav členské základy mírně zvýšil, k dnešnímu dni je členy Matice 1143 osob.

Výbor Matice se schází každý měsíc, několikrát se také sešla revizní komise. Dbáme o bezchybnou a průhlednou administrativu, aby se každý mohl přesvědčit, kam byly jeho peníze investovány.

Spolu s tímto dopisem dostáváte složenku s vyplněným variabilním symbolem, která slouží k úhradě členského příspěvku.

V období od minulé výroční členské schůze se podařilo uskutečnit další projekty Matice.

Jde jednak o investice do oprav Svaté Hory, jednak o vlastní akce, které mají Svatou Horu učinit přitažlivější.

Matice v tomto roce financovala restaurování dveří do Svatohorského muzea a podílela se na výrobě zádveří do muzea. Dalším vkladem k lepšímu provozu poutního místa bylo opětovné uspořádání a vytištění celoročního kalendáře akcí. Tato tiskovina vyšla v nákladu 12.000 exemplářů a je o ni velký zájem. Poutníci i návštěvníci poutního místa tak mají v ruce celkovou nabídku programu. Matice před Velikonocemi rovněž pořídila číselník, který ukazuje čísla písní v bazilice. Stál 12.800,- Kč.

Dlouholetou akcí, které se Matice věnuje, je usilování o stavbu nových varhan. Je nám jasné, že buď získáme nějakého sponzora, který věnuje zásadní částku, nebo se nám staré varhany rozpadnou pod rukama a na nové budeme mít nejdříve za dvacet let. Proto uvažujeme o náhradním řešení. „První pomocí“ by měl být malý pojízdný nástroj, který by zajistil jak hudební provoz v bazilice, tak také venku

u Korunovačního oltáře. Stavba varhan byla v září 2006 zadána varhanářské dílně Vladimíra Šlajcha a nástroj bude hotový v září letošního roku. Momentální stav účtu na varhany je cca 600.000,- Kč, zaplatili jsme již 1.050.000,- Kč. Celková cena nástroje je přibližně 3.500.000,- Kč. Zbývá tedy sehnat ještě více než polovinu ceny nástroje.

Matice se podílí na dalších akcích, zvláště kulturního charakteru. Především to je cyklus koncertů během poutní sezóny, zorganizovaný péčí ředitele kůru a předsedy Matice Pavla Šmolíka. Nejde při nich o peníze, ale také o povědomí o Svaté Hoře jako kulturním centru.

Z dalších akcí bych rád připomenul spoluúčast na „Jízdě tří králů“ v Příbrami a přispívání do časopisu Svatá Hora.

Při této příležitosti bych chtěl poděkovat všem, kdo se ve prospěch Svaté Hory angažují.

Pán Bůh Vám žehnej a jeho Matka Panna Maria ať Vás provází svou přímlovou a pomocí.

Svatá Hora, 19. 4. 2007,

P. Stanislav Příbyl, CSsR, farář Svaté Hory a protektor Matice Svatohorské

Poštovní známka

se svatým Klementem Hofbauerem

Svátek svatého Klementa Maria Hofbauera se v České republice slaví 20. května, ve světě 15. března. V tento den svatý Klement v roce 1820 ve Vídni zemřel. Při příležitosti jeho svátku vydala letos Rakouská pošta známku, na které je právě svatý Klement, patron města Vídně, zobrazen. Znáмка byla vydána v rámci série „Patroni Rakouska“ a je jednou z cest, jak by se tento světec českého původu mohl opět dostat do povědomí nejen obyvatel Vídně.

Svatý Klement se narodil roku 1751 v Tasovicích u Znojma. Nad jeho rodným domkem byl ve 30. letech minulého století postaven jemu zasvěcený kostel. Dlouhou dobu poté žil jako poustevník v Tivoli nedaleko Říma. S pomocí mnoha dobrodinců mohl studovat teologii. Jako první středoevropan vstoupil do Kongregace redemptoristů. Po kněžském svěcení v hlavě Klementa a jeho přítele Tadeáše Hübla uzrála odvážná myšlenka – rozšířit kongregaci do zemí za Alpami. Na podzim roku 1785 přišli oba novokněží do Vídně, kde

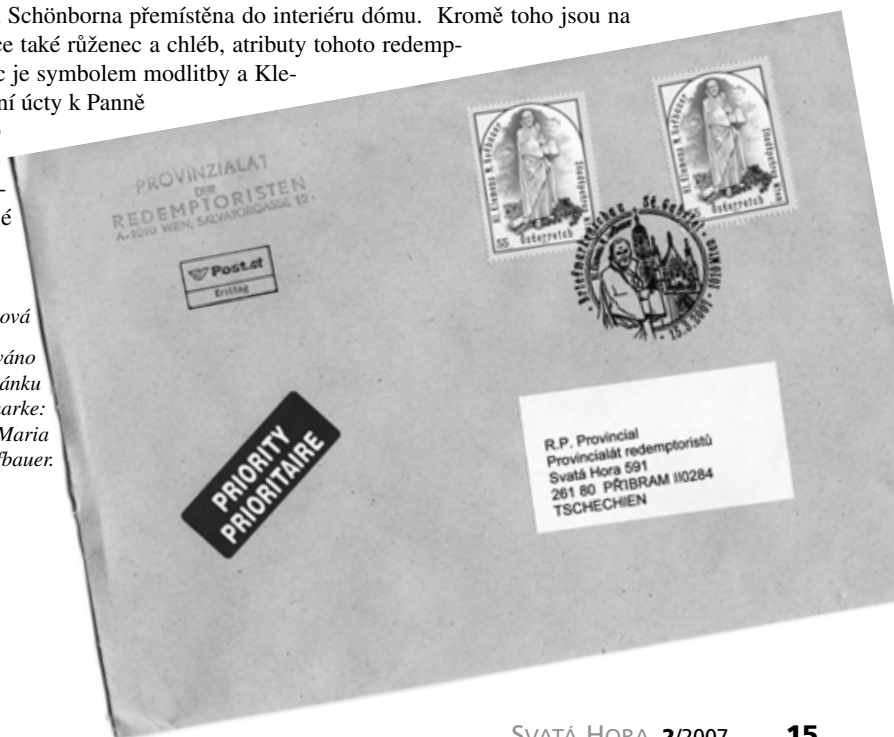
se pokusili založit nový řeholní dům. Politická situace však byla nepříznivá nejen pro ně, ale i pro všechny řády. Právě vládnoucí císař Josef II. zrušil v této době více než 800 klášterů. Navíc byly přísně zakázány lidové misie, které byly a jsou pro činnost redemptoristů stěžejní. Rok nato odchází svatý Klement z Vídně a po strastiplné cestě přišel roku 1787 do Varšavy. Po zrušení domu redemptoristů na Napoleonův příkaz se roku 1808 Klement rozhodl, že se vrátí zpět do Vídně. Tam nejprve působil jako výpomocný duchovní v kostele minoritů. V roce 1812, osm let před svou smrtí, byl ustanoven správcem chrámu svaté Vořšily a zpovědníkem sester vošilek. Právě těchto osm let bylo tak významných, že byl o sto let později prohlášen patronem Vídně. Na počátku 19. století se totiž katolická církev nacházela ve svízelné situaci. Jen dvě až tři procenta vídeňských věřících se účastnila bohoslužeb, kostely byly prázdné. Státní církevnictví, josefinismus a osvícenství zanechaly ve společnosti hluboké stopy. Klement si stále více svým „misionářsko-pastoračním čichem“ uvědomoval nouzi ve městě. Ačkolí byl neustále pod přísným policejním dohledem, staly se jeho dům a kostel místy setkání. Stovky lidí k němu chodily pro radu: šlechtici, studenti, vojáci, chudí lidé. Od té doby je svatý Klement Maria Hofbauer považován za duchovního přemožitele proticírkevních tendencí osvícenství a josefinismu v Rakousku a za průkopníka církevního obrození. V neposlední řadě je Klement svým původem i svou otevřeností skutečným evropským svatým, který se neostýchal shromažďovat kolem sebe lidi nejrůznějších národů, vychovávat a podporovat je. Svatý Klement se cítil dobře právě v císařské Vídni, protože se zde usazovali lidé ze všech koutů světa.

Na známce je zobrazena socha svatého Klementa Maria Hofbauera, která se do roku 2001 nacházela na severní věži vídeňského dómu svatého Štěpána. Tato socha byla při příležitosti 250. výročí svätčova narození z podnětu vídeňského arcibiskupa Christophu kardinála Schönborna přemístěna do interiéru dómu. Kromě toho jsou na poštovní známce také růženec a chléb, atributy tohoto redemptoristy. Růženec je symbolem modlitby a Klementovy zvláštní úcty k Panně

Marii, chléb potom symbolizuje jeho původní pekařské povolání.

Jana Hovorková

*Zpracováno
na základě článku
Sonderbriefmarke:
Hl. Klemens Maria
Hofbauer.*

Výstava „Zapomenutý malíř Josef Bosáček“

Ve dnech 27. dubna – 26. května 2007 je v Galerii Františka Drtikola na Zámečku v Příbrami výstava k 150. výročí narození malíře Josefa Bosáčka.

Přede dvěma roky, v květnu roku 2005, vyšla v Karmelitánském nakladatelství kniha „Pod Svatou Horou“, popisující osudy rodiny Vondráčkových, která žila na úpatí Svaté Hory. Později jsem se dověděl, že ona rodina Vondráčkova je vlastně rodina Bosáčkova, odedávna sídlící v Příbrami.

Hlavní postavou knihy „Pod Svatou Horou“ se zdá být Václav, který se stal učitelem, je to však román opravdu o celé rodině. Jedním z bratří v románu je Josef. A to je právě malíř Josef Bosáček, z jehož děl je uspořádána tato výstava.

Tento malíř, blízký spolupracovník Mikoláše Alše, se dočkal i monografie s názvem „Zapomenutý Josef Bosáček a jeho galerie pod širým nebem. Je to

sice útlá knížka, ale zato objemná. Autor Jiří Egermaier, malířův praprasynovec, se pokusil shromáždit v této knize všechny dostupné životopisné údaje a zmapovat Bosáčkovu dílo roztroušené po celé republice.

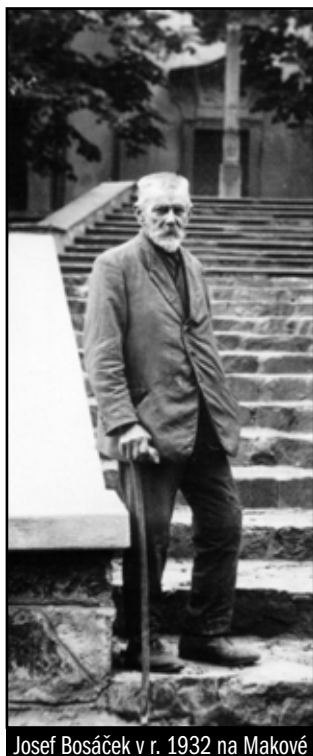
Kdo tedy Josef Bosáček byl?

Narodil se roku 1857 v Příbrami jako syn Kašpara Bosáčka a Marie roz. Kášové. Nejprve se vyučil pekařem, byl tovaryšem v Brně, v Praze a ve Vídni a nakonec si se svým bratrem Františkem otevřel v rodném domě v Dlouhé ulici malou pekárnu.

Díky vlivu březohorského učitele Josefa Hofmayera se nakonec začal věnovat malířství. Protože nebyl v rodině dostatek finančních prostředků, vstoupil jako fráter do Emauzského kláštera v Praze, kde byl žákem P. Gabriela a Jakuba Wügnera. Zde se setkal s tzv. beuronskou malířskou školou. Práce na výzdobě Emauzského kláštera mu otevřela dveře do malířské akademie. Byl okamžitě přijat a stal se žákem profesora Mařáka, Sequense, Lhoty a Pirnera. Na akademii se seznámil s Mikolášem Alšem. Jejich spolupráce začala roku 1889. Bosáčkovy práce můžeme najít po celé republice a je to vskutku „galerie pod širým nebem“. Asi nejvýznamnější výzdobou sakrálního prostoru nalezneme v děkanském kostele Panny Marie ve Vodňanech, zatímco výzdoba domů realizovaná Josefem Bosáčkem, zpravidla podle návrhů Mikoláše Alše, se nachází například v Plzni, v Písku, v Praze či v Sedlčanech.

Svatý Ivan

Josef Bosáček v r. 1932 na Makově

I na Svaté Hoře máme dílo Josefa Bosáčka. Je to výzdoba kaple sv. Ignáce z let 1891-1892. V „Dějínách Svaté Hory“ od F. X. Holase z roku 1932 se píše, že „roku 1892 dokončil akad. malíř Bosáček malířské práce v této kapli, které již předešlého roku započal. Vymaloval v celku 10 nástropních obrazů, které nebyly již k rozoznání a jeden původní obraz oltářní, představující Spasitele s křížem na ramenou, jak se zjevuje sv. Ignáci. Práce malířské stály 380 zl.“ (str. 685).

Ze světa malířů se Josef Bosáček ztratil roku 1908, kdy se odstěhoval ke svému bratrovi, knězi Vincencovi. P. Vincenc Bosáček byl roku 1909 přeložen na Makovou, poutní místo přibližně 15 km od Příbrami. Zde bratři svorně žili až do Vincencovy smrti v roce 1918. Protože P. Vincenc měl problémy s chůzí, vycvičil Josef Bosáček osla, který dokonce nosil vodu ze Smolotel.

Nevím, kolik je na tom pravdy, ale u nás redemptoristů se traduje, že jakýsi kněz z Makové, který jezdil na oslu, přicházel každoročně na Svatou Horu a přinášel s sebou Makovskou Madonu. Prý ji vždy postavil na stříbrný oltář a prohlásil: „Tak si tady s Pannou Marií Svatohorskou pěkně popovídejte a já si zatím dojdou do kláštera na šálek kávy.“ Je možné, že neobvyklý obraz kněze jezdícího na oslu mohl dát vzniknout až takovéto legendě.

Po smrti P. Vincence Bosáčka musel jeho bratr, malíř Josef, opustit makovskou faru a přestěhovat se do komůrky za farou, která předtím byla stájí pro onoho oslíka. Zde žil šestnáct let jako poustevník a podle svědectví svých příbuzných byl velmi plachý. Zemřel 5. září 1934 v příbramské nemocnici.

Na výstavě v příbramském Zámečku můžeme shlédnout archivní dokumenty vztahující se k Josefu Bosáčkovi, dále jeho díla, většinou v originále, pokud to není možné, tak jako fotografie.

O znovuobjevení Bosáčkova odkazu i jeho zajímavého životního osudu se zasloužil především již zmíněný Jiří Egermaier, dále autorka výstavy Jarmila Štogrová – Doležalová a v neposlední řadě hostitelská galerie Františka Drtikola se svou ředitelkou Hanou Ročňákovou.

P. Stanislav Příbyl

Novinky ze Svaté Hory e-mailem

Nová verze internetových stránek Svaté Hory, která byla spuštěna v loňském roce, nabízí také zaslání novinek ze Svaté Hory formou newsletteru, který přihlášení zájemci obdrží e-mailem.

Tento newsletter je rozeslán každý týden a zpravidla obsahuje upoutávku na novinky na internetových stránkách (nové články, fotogalerie i jiné informace), informace o významných událostech na Svaté Hoře pro nadcházející týden (poutě, návštěvy, akce) a další zprávy. Newsletter může tedy adresáty inspirovat nejen k virtuální návštěvě Svaté Hory prostřednictvím internetu, ale i ke skutečné návštěvě nebo pouti.

Veškeré informace jsou kromě češtiny uváděny také v němčině, angličtině a italštině. „Jedním kliknutím“ se tak zprávy o aktuálním dění na Svaté Hoře dostanou k přátelům a dobrodincům tohoto poutního místa do všech koutů světa.

K zaslání novinek ze Svaté Hory prostřednictvím newsletteru se můžete přihlásit zadáním vaší e-mailové adresy na homepage svatohorských webových stránek <http://www.svata-hora.cz>.

Jana Hovorková

The screenshot shows a web browser window displaying a newsletter preview. The browser's address bar shows 'Newsletter - Novinky ze Svaté Hory'. The page has a navigation menu with 'Newsletter', 'Rozeslání', and 'Export'. The main content area is titled 'Novinky na Internetových stránkách Svaté Hory' and contains the following text:

- Informace o [Svatohorském poutním muzeu](#) (česká verze)
- Informace o [pronájemch reprezentačních prostor Arcibiskupského paláce v Praze](#), které zajišťuje Sacromontana s.r.o. (česká, německá a anglická verze)
- Mapa cest na Svatou Horu z města, ke stažení zde: <http://www.svata-hora.cz/cz/122/soubory-ke-stazeni>

Below this is a section titled 'Události na Svaté Hoře v týdnu 29. dubna - 6. května 2007'.

- 29. dubna 2007 - 4. neděle velikonoční
- 4. - 5. května 2007 - **pout' za duchovní povolání**. Program pouti je ke stažení zde: <http://www.svata-hora.cz/cz/122/soubory-ke-stazeni>

The browser interface includes a toolbar with various icons and a status bar at the bottom with 'Uložit' and 'Zavřít' buttons.

Dobrá kniha: Pavel Jajtner: Zajisté, Excellence!

(Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2007)

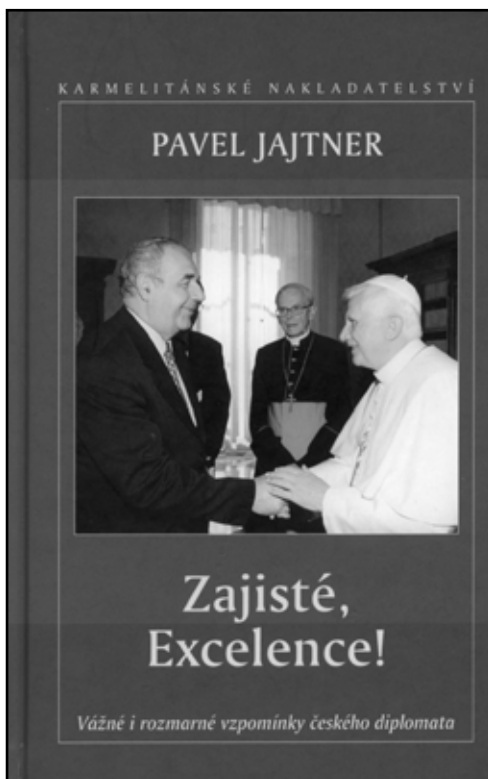
Podtitul knížky zní: Vážné i rozmarné vzpomínky českého diplomata.

Je vždycky zajímavé a lákavé mít možnost nahlédnout do zákulisí zajímavých událostí. Chceme vědět, co je za tím, když vidíme nějakou známou osobnost v televizi nebo o ní čteme v novinách. Zajímá nás, zda ten, kdo je označován za slavného, je také takzvaný normální člověk, jaké má zvyky, jak žije mimo objektivy kamer.

Právě na ukojení tohoto druhu zvědavosti je výborné přečíst si tuto knížku. A nejen to. Tato kniha nám umožňuje pohlédnout jinak i na život diplomata, o němž si myslíme, že jedná jen jako naučená figura podle předem daných protokolárních zvyklostí. Velvyslanec ČR u Svatého stolce Pavel Jajtner nás z tohoto omylu vyvádí.

Kniha obsahuje 48 krátkých příběhů, které jsou autorovou vzpomínkou na nejrůznější události v jeho životě od začátku jeho diplomatického působení ve Vídni až do současnosti.

Při četbě knihy se mi potvrdilo to, co už jsem dávno tak nějak tušil. Diplomacie je umění, ale diplomacie života je tak trochu pro každého. Co je v diplomacii nejdůležitější? Na to Pavlu Jajtnerovi i nám odpovídá kardinál Joseph Ratzinger, současný papež. Na otázku: „*Co byste mi doporučil jako prioritu mé mise, Eminence?*“ současný papež odpovídá „*Pěstovat kontakty! Co nejvíce kontaktů na co nejvyšší možné úrovni. To je neefektivnější cesta k odstranění myšlenkových stereotypů a předsudků...*“ A autor knihy tuto zkušenost dále rozvádí: „...v několika větách pana kardinála je shrnuta většina toho podstatného, co jsem se v diplomacii za uplynulých deset let naučil: *Pěstování osobních kontaktů a schopnost dívat se do očí, mít dobrou vůli vždy spolu mluvit a na něčem se dohodnout je prvním přikázáním politiky obecně a diplomacie zvlášť, prvním přikázáním dobrých lidských vztahů vůbec.*“ (s. 129)

Připomeňme, že Pavel Jajtner byl velvyslancem v Rakousku a Maroku, a nyní je velvyslancem ve Vatikánu. Jeho vzpomínky jsou také vzpomínkami na nejrůznější významné osobnosti, které už zemřely. Asi nejvíce se nás v knize dotknou vyprávění o milovaném papeži Janu Pavlu II. Předávání pověřovacích listin na jaře roku 2003 se změnilo v neformální, hluboce lidský dialog, který jsme na Janu Pavlu tak obdivovali. Autor píše: „*Žádné diplomatické fráze: lidský rozhovor, srozumitelné myšlenky*

a umění naslouchat. Nástupní projevy jsou napsány a vyměněny, dostane je tisk. Proč ztrácet čas jejich čtením? Tady se u stolu scházejí dva lidé a je dobré využít čas, jenž plyne...“ (s. 119)

Hned na začátku knihy se dozvídáme zajímavou definici diplomata: „Diplomat je... sběratelem příběhů z povolání. Diplomacie už dávno není jakousi tajemnou společensko-politickou disciplínou, která se provozuje šepem a v konspiraci na lesklých parketách diplomatických salónů a vládních předpokojů... Její případný úspěch pak spočívá především v ovládnutí společenské disciplíny, jež se nazývá sociální inteligence. Čím lépe a obratněji ji užíváme, tím více přispíváme k lepšímu vzájemnému porozumění nejen všude tam, kde něco skrývá, ale i tam, kde je zdánlivě všechno v pořádku. Nic totiž mezi lidmi není tak dobré, aby to nemohlo být ještě lepší... Diplomat je ale také člověk, který kromě svého poslání ještě i jinak naplňuje svůj životní příběh. Člověk, který má duši i tělo, rozum i cit, který patří k národu, jehož osudy sdílí a jehož budoucnost mu není lhostejná. Člověk, který chápe, že život je úkol, a pokouší se i ve svém poslání hledat Boha, před jehož tváří žije.“ (s. 5, 6).

Když jsem knihu přečetl, opět jsem si potvrdil, že to, co autor píše, platí nejen pro diplomatické služby, ale pro každého člověka, protože každý z nás tvoříme vztahy, a musíme být tak trochu diplomaty v prostředí, kde žijeme.

Knihy je k dostání v Karmelitánském nakladatelství www.ikarmel.cz a rovněž ve Svatohorském poutním muzeu za cenu 199,- Kč.

Stanislav Příbyl

Maria, Prostřednice všech milostí

Základem mimořádné velikosti Panny Marie je její Božské mateřství. Ve své mateřské lásce pečuje o bratry a sestry svého Syna, kteří putují životem. O tom svědčí křesťanská minulost i přítomnost. Proto je vzývána jako přímlyvkyně, pomocnice, zachránkyně a prostřednice.

K tomu podotýkají koncilní otcové v konstituci II. vatikánského koncilu „Lumen gentium“: „*Mariino mateřství v plánu milosti trvá neustále od okamžiku souhlasu, který s vírou vyjádřila při zvěstování a bez váhání zachovala pod křížem, až do věčného dovršení spásy všech vyvolených. Když byla vzata do nebe, neopustila tento spasitelný úkol, ale nadále nám získává dary věčné spásy svými mnohonásobnými přímlyvkami. Ve své mateřské lásce se stará o bratry svého syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se v nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou uvedeni do blažené vlasti. Proto je blahoslavená Panna vzývána v církvi jako přímlyvkyně, pomocnice, ochránkyně a prostřednice. To je však třeba chápat tak, že se tím důstojnosti a účinnosti jediného prostředníka Krista nic neubírá a nic nepřidává.*

Žádný tvor totiž nemůže být nikdy kladen na jednu rovinu s víleným Slovem a Vykupitelem. Avšak jako mají na Kristově kněžství rozličným způsobem účast jak posvěcení služebníci, tak věřící lid, a jako se Boží dobrota skutečně vylévá na tvorstvo různým způsobem, tak ani jediné prostřednictví Vykupitele nevyklučuje, nýbrž vyvolává rozličnou spolupráci tvorů, vyplývající z účasti na jediném zdroji.

Církev neváhá vyznávat takovou podřízenou Mariinu úlohu, stále ji prožívá a klade ji věřícím na srdce, aby pod její mateřskou ochranou vroucněji přilnuli ke svému Prostředníku a Spasiteli.“ (LG 62)

Když jsme si tedy vyjasnili, v jakém smyslu chápe církev pojem prostřednictví u Panny Marie, můžeme si všimnout i jedné vlastnosti tohoto prostřednictví.

Panna Maria na svatbě v Káně galilejské projevila velikou iniciativu. Sama vypozařovala tíseň svatebčanů. Nebyla to jen milá vlastnost dobré hospodyňky. Zřejmě již tehdy její čisté srdce cítilo, že jejím posláním je nenápadně zprostředkovat u svého Božského Syna, co je třeba. Proto neváhala a diskrétně jej upozornila na hrozící trapnou situaci šťastné dvojice, která zatím nic netušila.

Ježíš se zdráhá, aby byl vtažen do pozice divotvůrce, protože by mohl být považován za šarlatána a spojení zlého ducha, jak byl ostatně před židovskou veleradou od křivých svědků později obžalován. Zdálo se, že Mariinu prosbu nesplní. Ona přesto dala sloužícím takové pokyny, jako kdyby Ježíš pomoc přislíbil, dokonce jakoby takové zázraky běžně dělal, ačkoli dobře víme, že proměnění vody ve víno v Káně byl jeho první zázrak.

Učedníci uvěřili až po zázraku, Maria před ním. Jako na mnoha jiných místech a v jiných situacích je nám příkladem a pomocnicí v tom, jak chápat skutečnosti Ježíšova života, jeho osoby a působení a jak k nim přistupovat, abychom byli lidmi skutečně věřícími, těmi, kteří budou chtít více věřit než vidět nebo žádat. Mít víru znamená přemáhat svět, přemáhat obtíže, když dochází víno lásky, vytrvalosti, když prostě ztrácíme vůli jít po dobré cestě... My dnes žádné zázraky nepotřebujeme, potřebujeme víru.

V této události, která pro nás věřící v Krista má nesmírný význam, protože odhaluje Ježíšovu Božskou všemohoucnost a umožňuje nám, abychom v něj uvěřili jako v Božího Syna, se projevuje Maria jako prostřednice. O jejím prostřednictví svědčí i poutní místa. Kam spěchají lidé, když se dostanou na křižovatku života a neví si rady, když jim dojdou síly? Kdo v životě zkusil, třeba ve vši nenápadnosti, co dokáže důvěra v prostřednictví Mariino, ten kráčí s jistotou i těmi nejtemnějšími úseky svého života. Ježíš neodolal prosbě své Matky tehdy, proč by ji měl zklamat dnes, když jde o spásu a štěstí těch, pro něž také umíral na kříži?

Nejsme sami na cestě víry. Máme se vždy ke komu obracet, za kým přicházet, když nám jakákoliv oblast života vyschne a dojde nám víno. Buď přímo za Ježíšem, nebo snad, jak někteří říkají, „kratší cestou“ s přímluvou Panny Marie. Vína je dost, vína, z kterého nám nebude ani špatné a nebude ani drahé. Je to víno jeho dosvědčené lásky, dobroty a věrnosti, víno vlastností, z něhož Panna Maria pila jako první a proto nám je může bez obav nabídnout... a my je můžeme bez obavy přijmout.

Zpracováno podle materiálu P. Josefa Groze a jáhna Romana Janáče

Svátosti

- milníky na cestě k Bohu

„Zavolal jsem Tě jménem...“

V tomto seriálu se chceme zabývat svátostmi, jejich významem v životě křesťanů a také přinést podněty k přípravě na tyto svátosti a jejich dobrému slavení.

Svátosti Nového zákona ustanovil Kristus a je jich sedm: křest, biřmování, eucharistie, smíření, pomazání nemocných, kněžství, manželství. Sedm svátostí se týká všech úseků a všech důležitých okamžiků života křesťana: díky nim se u křesťanů život z víry rodí a vzrůstá, dostává se mu uzdravení i daru poslání. Tím dostávají určitou podobnost úseky přirozeného života a života duchovního. (KKC 1210)

Křest – svátost života

Křest je základem celého křesťanského života, vstupní branou k životu v Duchu a branou, která otevírá přístup k ostatním svátostem. Křtem jsme osvobozeni od hříchu a znovuzrozeni jako Boží děti, stáváme se Kristovými údy; jsme přivtěleni k církvi a stáváme se účastnými jejího poslání: „Křest je svátost znovuzrození skrze vodu ve slově.“ (KKC 1213)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získajte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Matouš 28,18-20)

Křest může přijmout každý dosud nepokřtěný člověk. (KKKC 257) Zvláště o Velikonocích se setkáváme se slavností křtu, při níž jsou uváděni do křesťanského života dospělí katechumenové. Mnohem častější je však křest dětí, protože tato slavnost jaksi patří k životu každé křesťanské rodiny. Bohužel, jak ukazuje praxe, se dost často stává, že křest dítěte je jen jakousi rodinnou veselicí, kde samotné udělení svátosti křtu dítěti, které by mělo být centrem a důvodem této slavnosti, je na naprostém okraji zájmu. Proto se nejprve budeme zabývat právě křtem dítěte.

Dítě přichází na svět

Začíná životní příběh. Na počátku života stojí nejrůznější přání a naděje, z nich však nevíme, co život přinese. Když si matka poprvé pokládá dítě na prsa, když otec jej bere do rozechvělých rukou, ukazují rodiče už v těchto prvních okamžicích života, že život svého dítěte přijali za svůj. Takto přijato a chráněno může potom vyrůstat.

Dítě bude pokřtěno

Voda je symbolem života. Očišťuje. Dítě se rodí do společnosti lidí, je bez osobní viny, avšak dotčeno selháními, chybami a hříchy lidstva. Křtem bude uvedeno do nového života.

Proto se při křtu říkají následující slova: N., já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Ve jménu Otce

Dítě zakouší Boha v lásce svých rodičů. Stejně jako pro otce a pro matku je život dítěte i pro Boha důležitý. Člověk je jeho stvořením, pro něho důležitým, on jej miluje, vede a dává mu příslib, že jej povede na jeho životní cestě. Cílem života člověka není smrt a umírání, ale věčný život a zmrtvýchvstání. To, co člověka na tomto světě straší a sklíčuje, je možné s Bohem snést a překonat.

... i Syna

Ježíš Kristus, zmrtvýchvstalý Pán, dal svým učedníkům příkaz křtít. On žil, trpěl a zemřel za člověka. Jeho zmrtvýchvstání nás osvobozuje k novému životu. Stejně tak jako všichni křesťané, je i ten, kdo má být pokřtěn, pozván žít ve společenství s Ježíšem Kristem.

... i Ducha Svatého

Duch Svatý je nazýván Pánem a dárce životem. Jeho znamením jsou oheň a víchř. Duch, který tvoří nový život. Tak mů-

žeme našeho Otce vzývat a zakoušet v nové rodině, v jeho církvi, jako synové a dcery. Duch Boží nás chce shromáždit a posílit, povzbudit a ukázat nám cestu.

Pokřtěné dítě je dítětem Božím, je požehnané a pro druhé je požehnaním. Je pomazané a vybavené trvalou důstojností, která mu už nemůže být nikdy odňata. S Bohem a s lidmi má společné jméno a podobu, a je spojeno se všemi křesťany. Má spoluutvářet církev a svět v duchu Ježíše Krista. Ve svátosti biřmování bude tato skutečnost později zpečetěna.

Uspořádáno podle Katechismu katolické církve, Kompendia Katechismu katolické církve a pastoračních materiálů arcibiskupství Mnichov - Freising

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2007

Při plánování exercicií na rok 2007 jsme se rozhodli nerozlišovat kurzy podle skupin exercitantů, ale tématiky. Všechny uvedené kurzy, pokud není výslovně napsáno, pro koho jsou určeny, jsou zaměřeny všeobecně pro muže i ženy, manžele i svobodné, staré i mladé.

1. 5. – 5. 5. Učení o Marii (spiritualita mariánských dogmat) – P. Petr Beneš, CSsR
29. 5. – 2. 6. „To činite na mou památku.“ (jak se modlit mši svatou) – P. Petr Beneš, CSsR
11. 6. – 15. 6. City v duchovním životě (pro ženy) – P. Josef Michalčík, CSsR
18. 6. – 22. 6. Exercicie pro ženy – P. Zdeněk Šilhánek, CSsR
16. 7. – 20. 7. „Pojďte a uvidíte.“ (o duchovním doprovázení pro katechety, pedagogy, studenty pedagogických oborů a pastorační asistenty) – P. Petr Beneš, CSsR
13. 8. – 18. 8. Exercicie pro pedagogy a katechety – P. Jaroslav Brož
19. 8. – 25. 8. Exercicie pro kněze – P. Jaroslav Brož
3. 9. – 7. 9. Exercicie pro ženy – P. Zdeněk Šilhánek, CSsR
12. 10. – 14. 10. Setkání pastoračních asistentů – P. Vladimír Málek
23. 10. – 27. 10. „Nalomenou títinu nedolomí.“ (dny duchovního povzbuzení, sdílení a modlitby pro ty, kterým se momentálně jejich kříž zdá až příliš těžký) – P. Petr Beneš, CSsR
4. 11. – 10. 11. Exercicie pro kněze – P. Vladimír Málek
11. 11. – 17. 11. „Kněz a jeho osobní vztah ke Kristu“ (exercicie pro kněze) – kardinál Miloslav Vlk
22. 11. – 25. 11. Exercicie pro zdravotníky a pracovníky ve zdravotnictví – Mons. Aleš Opatrný
25. 11. – 30. 11. „Duchovní život kněze“ (exercicie pro kněze) – P. Jan Baxant
2. 12. – 6. 12. Exercicie Arcidiecézní charity Praha
6. 12. – 9. 12. „Hle, tvůj král přichází.“ (uvedení do adventní doby) – P. Petr Beneš, CSsR

Začátek exercicií je první uvedený den v 18.00 hodin. Náklady na jednotlivé kurzy jsou uvedeny na internetu.

Přihlášky jen písemně:

Exerciční dům Svatá Hora 261 80 Příbram II – 591, e-mailem ex.dum@svata-hora.cz, nebo vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>.

Významné akce a poutě

4. 5. – 5. 5.		VI. arcidiecézní pouť za duchovní povolání
19. 5.	10.00	Pouť bývalých PTP
20. 5.	10.30	Pouť Radia Proglas. Mši svatou bude sloužit plzeňský biskup Mons. František Radkovský a bude ji přenášet TV Noe.
26. 5.	10.00	Pouť Matice Svatohorské a výroční členská schůze
2. 6.	9.00 - 14.30	Pouť chrámových sborů. Mši svatou v 11.00 hodin bude sloužit plzeňský biskup Mons. František Radkovský.
10. 6.	9.00	Oslava Božího těla. Mše svatá s průvodem.
16. 6. – 17. 6.		Korunovace (275. výročí)
15. 8.		Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
	10.00	Mši svatou bude sloužit kardinál Joachim Meisner.
18. 8. – 19. 8.		Poutní slavnost

Z velikonoční vigílie

Hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

12. 5.	18.00	II. koncert duchovní hudby: varhanní a písňové dílo B. A. Wiedermanna Účinkují Nadíka Ladkani (mezzosoprán) a Irena Chřibková (varhany).
17. 5.	17.00	P. Eben: Ordinarium, In Ascensione Domini
27. 5.	9.00	J. V. Rathgeber: Missa civilis, J. Haydn: Veni, Sancte Spiritus (a due chori), P. Šmolík: Laudate Dominum (a due chori)
3. 6.	9.00	J. S. Bach: Preludium a fuga Es dur
7. 6.	17.00	P. Eben: Těla a Krve Páně (proprium)
17. 6.	9.00	Ch. Gounod: Messe de St. Cecílie
17. 6.	14.00	G. Bizet: Te Deum laudamus

Bohoslužby na Svaté Hoře

Neděle:	6.00, 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30 hodin. V 15.00 hodin modlitba posvátného růžence. V 16.15 hodin zpívané nešpory.
Pondělí - sobota:	6.00, 7.00, 9.00 a 17.00 hodin. V 16.30 hodin modlitba posvátného růžence.
Každý pátek	v 7.00 hodin je mše svatá obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské.
Ve čtvrtek	po odpolední mši svaté je adorace.
V postní době	je křížová cesta v pátek od 16.15 a v neděli od 14.45 hodin.
Příležitost ke svátosti smíření:	půl hodiny přede mší svatou. Na požádání kdykoli.
Svátost křtu:	Je vhodné, aby rodiče křtěného dítěte absolvovali přípravu ve své farnosti.
Svátost manželství:	Je třeba, aby se zájemci o tuto svátost o ni ucházeli u faráře v místě svého bydliště.

V sobotu po mši svatě v 9.00 hodin je pobožnost k Panně Marii s přednesením zaslaných proseb. Prosbu můžete zasílat na adresu prosba@svata-hora.cz, vyplnit formulář na <http://www.svata-hora.cz> nebo zaslat poštou.

V květnu po odpolední mši svatě denně kromě čtvrtku a neděle je májová pobožnost.

Každou třetí neděli v měsíci přenáší mši svatou v 9.00 hodin Radio Proglas.

Katechismus pro dospělé je ve středu od 18 hodin ve farním sále, vede P. Petr Beneš, CSsR.

Setkání ministrantů se koná v sobotu po mši svatě v 9 hodin ve farním sále.

Kontakt: ministranti@svata-hora.cz

Úřední hodiny farního úřadu:

Pondělí – pátek: 9 – 12; 13 – 15.30 hodin

Svatohorské poutní muzeum

Stálá expozice a sezónní výstavy; Prodejna knih a poutního zboží

Zajišťuje: Sacromontana, s.r.o., IČ: 27363261,
DIČ: CZ27363261
Tel.: +420 318 429 943 nebo mobil +420 731 619 800
e-mail: prohlidka@svata-hora.cz

Po – So I. – III. IV. – V. VI. – VIII. IX. – X. XI. – XII.
10 – 15 9 – 16 9 – 17 9 – 16 10 – 15

Ne I. – XII. 9 – 17

Průvodcovská služba

IV. – IX. v otevírací době stálé expozice; poslední prohlídka začíná hodinu před zavírací dobou. Prohlídka areálu Svaté Hory včetně návštěvy uzavřených prostor s průvodcem.

Prohlídku větších skupin je vhodné rezervovat. Po předchozí domluvě je možné zajistit prohlídku i mimo otevírací dobu. Všechny rezervace je nutné objednávat písemně, e-mailem nebo faxem.

Prohlídka v češtině: 50,- / 30,-; cizojazyčný výklad: 70,- / 50,-; rodinné vstupné: 130,-; děti do 6 let zdarma.

Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba přijme sezónní průvodce na víkendy a prázdninové měsíce (duben–říjen)

Požadavky: středoškolské vzdělání, dobrá znalost alespoň jednoho cizího jazyka, komunikativní schopnosti a reprezentativní vystupování. Životopis zasílejte na sm@sacromontana.cz.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Římskokatolická farnost Svatá Hora, 261 80 Příbram II – 591, tel. 318 429 930, fax 318 429 934, e-mail: basilica@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>. Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15,- Kč + poštovné). Řídí redakční rada, zodpovídá P. Stanislav Příbyl. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s.r.o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a.s., okresní pobočka Příbram, č. ú. 520395309/0800.
Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Svatá Hora

v roce 2007

MONS SACER
BASILICA MINOR

oslaví 275. výročí Korunovace

Milostnou sošku korunoval papežskými korunkami na základě dekretu papeže Klementa XII. pražský světcí biskup Johann Rudolf Sporck 22. června 1732. V témže dekretu papež Klement stanovil, že se Korunovace bude slavit 3. neděli po Slavnosti Seslání Ducha svatého.

Zveme Vás na slavnost Korunovace v neděli 17. června 2007

Sobota 16. června 2007

17.00 – mše svatá
19.30 – mše svatá
Světelný průvod

Neděle 17. června 2007

6.00 – mše svatá
7.30 – mše svatá
9.00 – hlavní mše svatá

Korunovační průvod s milostnou soškou Panny Marie
(po skončení tichá mše svatá v bazilice)

13.30 – pobožnost k Panně Marii, požehnání předmětů
14.00 – koncert
15.30 – mše svatá
16.15 – nešpory

Tento den je možno získat plnomocné odpustky za obvyklých podmínek.
K této příležitosti bude vydána stříbrná a bronzová pamětní medaile.

Další informace na <http://www.svata-hora.cz>

Vidím oblohu nebeskou hvězdami okrášlenou,
dole pak širokost zemskou kvítím přiozdobenou
a cokoli je pěkného a hodného vidění,
chválím Stvořitele svého, neb je hoden chválení.
Buď chválen Stvořitel všeho, nyní i času každého.

Šteyerův kancionál (1683)